

بسم الله الرحمن الرحيم

خطبه‌ی خانهای امن

۱۲ مهر ۱۴۰۴

سلام بر زمان آنگاه که ظلمت جان‌ها را با اطاعت از پروردگار عالم به نجات می‌خواند تا عقل‌ها به عمری بیندیشد که ترازوی عملش بر کرسی قضاوت پروردگار قرار خواهد گرفت و جان ضعیفش در تلاطم این طوفان سهمگین در غضبی گرفتار می‌شود که راه گریزی نخواهد داشت. پس تا وقت باقی است و عمرش در حال عبور از مرز زمان می‌باید در اعمال خویش اندیشه کند و خود را از آتشی برهاند که دم به دم شعله‌اش را در جان‌ش احساس کند. غفلت از این آتش، غفلت از جان است مانند امتی که به مانند غباری از صبحگاهان تا شبانگاهان در حرکت‌اند و با نسیمی محو می‌شوند.

افسوس بر این جان‌ها که در مدار بندگی، بنده‌ی نفس خویش‌اند و در مدار اطاعت به مانند چهارپایی که در بند نجات خویش از درنده‌ای که به دنبالش در حرکت است و مصمم است تا شکم گرسنه‌اش را با گوشت و خونس از مرگ نجات دهد زیرا آن‌که شکار می‌شود مرده محسوب می‌شود و آنکه شکار می‌کند سرافراز از شکاری که کرده با شکم سیر به خواب غفلت فرو می‌رود.

پس ادامه‌ی این بازی هولناک که نتیجه‌اش غضب الهی را به دنبال دارد ضرورتی ندارد. آگاهی از نفسی که در محکمه‌ی الهی گرفتار شده و راه گریزی ندارد. به چه می‌اندیشد؟ به امری که او را به محکمه‌ی حق می‌خواند؟ و او سرافراز و دل‌خوش در این محکمه حاضر می‌شود و بی‌صبرانه منتظر است تا در مقابل حق قرار گیرد آنگاه به مرگی مبتلا شود که خود از آن بی‌خبر است.

افسوس بر جهالتی که هر روز بر بیمارانش افزوده می‌شود، عقلی که خود را در آینده عملش نمی‌بیند و تقاضا می‌کند تا او را در ترازوی حق قرار دهند، آنگاه به مرگی بمیرد که در هیچ یک از اقوام گذشته و آینده نبوده و نخواهد بود.

بازی خطرناکی که اندیشه‌ها را به خود مشغول نموده و همگان را بر کرسی قضاوت نشانده، محکمه‌ای که حکمش مرگیست که هم‌اکنون در جانتان در جریان است.

تا زمان باقیست در احوال خویش اندیشه کنید و خود را به دست خویش به هلاکت نرسانید. به دنبال فرصت عمری باشید که برای نجات در آن قرار گرفته‌اید و از افکارها و بیانهایتان توبه کنید. با هر حقی از دریچه‌ی بازی وارد نشوید. بازی با آتشی که حرارتش را حس نمی‌کنید.

بروید و شاکر پروردگاری باشید که فرصت‌ها را از بندگان خویش دریغ ننموده، همواره همگان را در رحمت و اسعه‌ی خویش مهمان نموده. با این فرصت جانتان را از بندهای بازی کودکانه برهانید.

گوشه‌هایی که شنونده‌ی این فرمان است بداند که توان عقلش قادر به درک فرمان نمی‌باشد. پس راه نجات را در پیش گیرد و زبان از سخن گفتن ببندید و از کتاب الهی اطاعت کند و خواستار رستگاری که فرمان کتاب است.

خانه‌ی همگان خانه‌ای است که از بندهای عنکبوتی رسته باشد. به دنبال آن خانه به حرکت درآیید و اگر توانستید تا آن خانه‌ی امن را بیابید هرگز از آن جدا نشوید تا عمرتان در لحظاتش برایتان نجات را به همراه داشته باشد و همواره حق را بخوانید به دعای:

اللهم عجل لولیک الفرّج